

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ד חֲשׂוֹן:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִפוּי:

וְאַתָּה תִּנְיָנָא וּבְלַעָה – תִּנְיָנָא זֶה בְּחִינַת נְחָשׁ, שְׂמִמִּית אֶת הָאָדָם שִׂיתְפִּיל לְתוֹעֵלַת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ: הֵב לָנָא חַיִּי וּמְזוּנָא, אִו שְׂאָר תוֹעֵלַת. **וְאַתִּי פּוֹשְׁקֵנְצָא וּבְלַעָה** – פִּירֵשׁ רַבְּנֵי שְׂמוּאֵל, עוֹרֵב; וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (ערוֹבִין כב.): מִי שְׂמִשְׁחִיר פָּנָיו כְּעוֹרֵב וּמִי שֶׁנֶּעֱשֶׂה אֲכֹזְרֵי עַל בְּנָיו כְּעוֹרֵב, הֵינּוּ שְׂמִתְפִּיל בְּלִי שׁוּם כּוֹנֵת תוֹעֵלַת עֲצָמוֹ, וְאֵינּוּ חוֹשֵׁב לְכֹלֹם אֶת עֲצָמוֹ, וְנִתְבַּטַּל כָּל עֲצָמוֹתָיו וְגַשְׂמֵיֹתָיו, וְנִתְבַּטַּל כְּאֵלוֹ אֵינּוּ כְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים מ"ד): "כִּי־עָלִיךָ הִרְגָנוּ כָּל־הַיּוֹם". וְזֶה בְּחִינַת (שִׁירֵה־שִׁירִים ה): "שְׁחֹרֹת כְּעוֹרֵב".

וְעַל־יָדַי זֶה: סֵלֶק וַיִּתֵּב בְּאֵילָנָא – שְׁזוֹכָה לְבְּחִינַת תּוֹרָה שְׁבַנְסֵתָר, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים י"ח): "יֵשֶׁת חֲשֵׁךְ סִתְרוֹ", שְׁסִתְרֵי־תּוֹרָה – אָדָם זוֹכָה לָהֶם עַל־יָדַי חֲשֵׁךְ, הֵינּוּ מְסִירַת־נֶפֶשׁ, שְׂמִשְׁחִיר פָּנָיו כְּעוֹרֵב, כִּי הֵם בְּחִינַת חֲשֵׁךְ עַל שֵׁם עֵמֶק הַמְּשָׁג. וְזֶה בְּחִינַת: 'סֵלֶק וַיִּתֵּב בְּאֵילָנָא', שְׁשֵׁם מְדוּר הַנְּשָׁמוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (זֹהַר מְשֻׁפְּטִים צט.): 'כָּל נִשְׁמָתִין מֵאֵילָנָא רַבְּרָא נְפִקִין'. וְהוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא, שְׁשֵׁם אַרְיִכוֹת יָמִים, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעֵיהוּ ס"ה): "כִּי־יָמֵי עֵץ יָמֵי עַמִּי". וְזֶה זוֹכָה עַל־יָדַי תְּפִלָּה, כִּי 'הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִתְאַוֶּה לְתִפְלָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל' (עֵינן חוֹלִין ד"ס:), וְכִשְׂיִשְׂרָאֵל מִתְפַּלְלִין לְפָנָיו וּמְמַלְאִין תְּאַוָּתוֹ, אֲזִי נֶעֱשֶׂה כְּבִיכּוֹל בְּבְחִינַת אֲשָׁה, שֶׁהוּא מְקַבֵּל תְּעֵנוּג מֵעַמָּנוּ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּמִדְבָר כ"ח): "אֲשָׁה רִיחַ נִיחַח לָהּ" – עַל־יָדַי הָרִיחַ נִיחַח שְׁמִקְבֵּל נֶעֱשֶׂה בְּבְחִינַת אֲשָׁה, "וַיִּקְבֶּה תְּסוּבָב גָּבֵר" (יְרֵמְיָה ל"א), שֶׁהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־

הוא נעשה בבחינת מלבוש נגלה, הינו מבחינת שהיה מתחלה
בנסתר, עכשו נתגלה על ידי התפלה, וקדשא-ברוך-הוא
ואוריתא כלא חד, ואז על ידי התפלה נתגלה אוריתא, הינו סתרי
אוריתא.

תא חזי כמה נפיש חילא דאילנא - הינו, כמה נפיש חילא
דהאי סתרי-תורה, שאין יכולים להתלבש בשום דבר
מגבל, בשום גוף, אלא במי שמשחיר פניו בעורב ונעשה בעורב
על בניו:

וזה בחינת (אבות ו): 'חמשה קנינים שקנה בעולמו'. 'תורה קנין
אחד' - זה בחינת תורה שבנגלה; 'שמים וארץ קנין
אחד' - זה בחינת העלאת היראה לדעת; 'ארץ' זה בחינת יראה
כנ"ל, 'ושמים' זה בחינת דעת, כי דעת הוא חבור, כמו שכתוב
(בראשית ד): 'והאדם ידע'. וזה בחינת 'שמים' - אש ומים מחברין
יחד (חגיגה יב. בראשית רבה ד). 'אברהם קנין אחד' - זה בחינת תפלה,
בחינת שתין בתי, ששים המה מלכות כנ"ל. 'ישראל קנין אחד'
- זה בחינת משפט המעלה את היראה כנ"ל, כמו שכתוב (תהלים
קמ"ז): 'חקיו ומשפטיו לישראל'. 'בית המקדש קנין אחד' - זה
בחינת סתרי אוריתא, שזוכין להם על ידי התפלה, שהיא בחינת
אברהם. וזה (שם ע"ח): 'הר זה קנתה ימינו', שזה ימין, בחינת
תפלה, בחינת אברהם. ונקרא הר על שם עמק המשג; ונקרא
בית המקדש, בחינות קדש, בחינות ראשית; 'וכל זר לא יאכל
קדש' (ויקרא כ"ב) - ולא יאכל בו אלא מקדשיו ומקראיו, ובית-
המקדש הוא בחינת סתרי אוריתא:

וזהו פרוש: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. ממלכת - זה
בחינת תורה שבנגלה, כי "בה מלכים ומלכו" (משלי ח),

זֶה הַזֶּכֶר וְזֶה הַזִּכְרוֹן וְזֶה הַזִּכְרוֹן

תּוֹסֵף לְעֵינֵי מַלְאָכָיו וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְזֶה הַזֶּכֶר וְזֶה הַזִּכְרוֹן וְזֶה הַזִּכְרוֹן

וּמַלְכוּת הוּא בְּחִינַת נְגֻלָּה, כִּי 'אֵין מֶלֶךְ בְּלֹא עֵם, וְהַכֹּל צָרִיכִין לְמֶלֶךְ, כִּי הַכֹּל צָרִיכִין לְמָרִי חַטִּיָּא.

וְכַהֲנִים – זו בְּחִינַת תְּפִלָּה, בְּחִינַת אַבְרָהָם כַּנִּל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (נְדָרִים ל.ב.), שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם: אֵתָּה כִּהֵן לְעוֹלָם וְכוּ'. וְגוֹי קָדוֹשׁ – זֶה בְּחִינַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּחִינַת תּוֹרָה שְׁבַנְסֶתֶר, הַנִּקְרָא קָדֵשׁ. וְעַל־יְדֵי מַה זֹכָה לְאֵלוֹ הַבְּחִינֹת? עַל־יְדֵי שִׁיעֻלָּה וִיקָשָׁר בְּחִינַת יִרְאָה לְבְּחִינַת דַּעַת עַל־יְדֵי בְּחִינַת מְשַׁפֵּט כַּנִּל.

וְזֶהוּ: אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹר – זֶה בְּחִינַת יִרְאָה, הַנִּקְרָא דְבָר, כִּי עֶקֶר הַדְּבָר שֶׁם הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (בְּרָכוֹת ו:): 'מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם, דְּבָרָיו נִשְׁמָעִים'. מִשָּׁה – הוּא בְּחִינַת דַּעַת, וְזֶה: 'אֲשֶׁר תִּדְבֹר' דִּיקָא; וְזֶה (שְׁמוֹת י"ח): "כִּי יִהְיֶה לָהֶם דְּבָר בָּא אֵלַי", שִׁישְׁרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת מְשַׁפֵּט כַּנִּל, הֵם מֵעַלְיָן וּמִקְשָׁרִין (הִירְאָה) לְבְּחִינַת מִשָּׁה, לְבְּחִינַת דַּעַת.

וְזֶה: אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – דִּיקָא, כִּי הֵם בְּחִינַת מְשַׁפֵּט, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "חֲקִיו וּמְשַׁפְּטֵיו לְיִשְׂרָאֵל". נִמְצָא, שֶׁעַל־יְדֵי שְׁמִיקָתָם הִירְאָה עַל־יְדֵי מְשַׁפֵּט לְבְּחִינַת דַּעַת, זֹכִין לְתּוֹרָה שֶׁל נְגֻלָּה, וְעַל־יְדֵי תּוֹרָה שְׁבַנְגֻלָּה זֹכִין לְתְּפִלָּה, וְעַל־יְדֵי תְּפִלָּה זֹכִין לְסִתְרֵי אֲוִרִיתָא. דְּבָר – זֶה בְּחִינַת יִרְאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִלְאָכִי ג): "אֲזוּ נִדְבְּרוּ יִרְאֵי ה'":

ח זֹאת הַתּוֹרָה שֶׁיֵּדַע עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ק"א): "עֵינַי בְּנֶאֱמָנֵי אֲרִץ" וְכוּ'. עֵינַי – זֶה בְּחִינַת דַּעַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג): "וַתִּפְקַחְנָה עֵינַי שְׁנֵיהֶם". גַּם דַּעַת הֵם עֹשֶׂה שְׁמוֹת [הוֹי"ת], גִּימַטְרִיא שְׁנֵי פְעָמִים עֵין כִּידוּע. בְּנֶאֱמָנֵי – זֶה בְּחִינַת אֲהָרֹן,

כּמוֹבֵא בְּמִדְרַשׁ שׁוֹחֵר טוֹב; וְאַהֲרֹן הוּא בְּחִינַת מְשַׁפֵּט, כְּמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב (שְׁמוֹת כ"ח): "וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת מְשַׁפֵּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". אֶרֶץ –
 זֶה בְּחִינַת יִרְאָה כַּנ"ל. לְשַׁבֵּת עַמָּדִי – זֶה בְּחִינַת סִינִי, שְׁפִלוּת,
 "אֲשַׁכֵּן אֶת דְּכָא" (ישעיהו נ"ז) כַּנ"ל. הִלְךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים – זֶה בְּחִינַת
 תְּפִלָּה, בְּחִינַת אֲבָרָהֶם כַּנ"ל, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (בְּרֵאשִׁית י"ז): "הִתְהַלֵּךְ
 לְפָנַי וְהָיָה תָּמִים". הוּא יִשְׂרָתְנִי – זֶה בְּחִינַת סְתָרֵי אוֹרֵיתָא, זֶה
 בְּחִינַת הוּא, בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא (זֶהר וַיֵּצֵא קַנֵּד: קנח:):

בְּרוּךְ הַבוֹחֵר בַּעֲדַת מִי מִנָּה, אֲשֶׁר עַד כַּה עֲזָרְנוּ לְשִׁמְעַ
פְּלֹאֲתוֹת פְּאֵלָה עַל מֵאֲמָרֵי רַבָּה בַּר בְּרַחֲמַיָּה. תָּא
חֲזִי כַּמָּה נְפִישׁ חֵילָה דְּהָאֵי אֵילָנָא. כְּעַן בְּרֵשׁוֹתָא
דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, קָדְמִיכוּן יְסִיק לְתַמִּידָא אֲמָרֵי יָאֵי, רַב
טוֹב הַצָּפוֹן וְגַנּוּז בְּמֵאֲמָרֵין קַדִּישִׁין דְּאֲרִיזוֹתָא דְּבִי
עֲלָאָה, אֲנּוּן מְחַצְדֵי חַקְלָא דְּהוּוּ מְשַׁתְּעֵי, דִּי בְּהוּן גְּנִיזִין
עֲטִין קַדִּישִׁין דְּנַפְקִין מֵאוֹרֵיתָא דְּעַתִּיקָא סְתִימָאָה. לְכוּ
חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת ה', דְּרַכּוּ נְפִלְאָה, רַבָּה אֵילָנָא וְתַקַּף, וְרוּמָה
מְטָא לְצִית שְׁמִיָּא, וְחֲזוֹתָהּ לְסוּף כָּל אֲרַעָא, אֲנַבְּהָ סְגִיָּא
וְחֲזוּהָ יָאֵי. שְׁמַעוּ וְתַחֵי נַפְשְׁכֶם, וְשַׁבְּתֶם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן
מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ח:

ג עקר הדעת הוא בלב כי גם עכו"ם יש להם דעת אך הוא בלא
 לב אך עקר הדעת כשהוא בלב כמו שכתוב: "ולא נתן ה' לכם
 לב לדעת" (דברים כ"ט ג). ושם בלב מקום היראה. הינו שעקר
 הדעת שידע את השם יתברך בלבם ולא במחו לבד. הינו
 שימשיך ויקשר את הדעת לתוך הלב עד שתפל עליו אימה
 ופחד ויראה מגדלתו יתברך, עד שיתעורר לעבדו באמת עד

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

תסלו ◀ צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

שִׁיזְכָּה לִירָאָה עֲלִיזָה לִירָאָה הָרוּמָמוֹת שִׁידַע מִמִּי לְהַתִּירָא. וְזֶה
זֹכָה עַל־יְדֵי הַתְּבוּדוֹת עַל־יְדֵי שְׁשׁוּפֵט אֶת עַצְמוֹ בְּעַצְמוֹ
וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכָה לְאוֹר הַגְּנוּז כַּנִּ"ל. אֲשֶׁר־י הַזֹּכָה לְזֶה:

ד כְּשֶׁאֲנוּ קוֹרְאִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּתְּאָרִים שֶׁל בֶּשָׂר וְדָם וְהוּא
נִמְצָא לָנוּ בְּכָל קְרֵאָנוּ אֵלָיו זֶה חֶסֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי אִם לֹא הָיָה
חֶסֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לֹא הָיָה כְּדֹאֵי לְקָרָא וּלְכַנּוֹת אוֹתוֹ בַּתְּאָרִים
וְשִׁבְחִים וְתִבּוֹת וְאוֹתִיּוֹת, אֲבָל זֶה הַכֹּל חֶסֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וּמִזֶּה
רְאוּי לְאָדָם לְהַתְּעוֹרֵר וּלְהַתְּלַהֵב מְאֹד בַּתְּפִלָּה כְּשִׁיזְכּוֹר גְּדֻלַּת
הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ כְּפּוֹם מָה דְּמִשְׁעַר בְּלִבָּהּ. שֶׁהוּא מְרוּמָם וּמְנִשָּׂא
מְאֹד מְכַל אֱלֹהֵי הַשִּׁבְחִים וְהַתְּאָרִים רַק בְּאַהֲבָתוֹ וְחֶמְלָתוֹ וְחֶסֶדוֹ
הַגְּדוֹל נָתַן לָנוּ רְשׁוּת לְקָרוֹת אוֹתוֹ בַּתְּאָרִיו אֱלֹהֵי וּלְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו
כְּדֵי שְׁנִזְכָּה לְהַתְּדַבֵּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. עַל כֵּן רְאוּי לִזְמַר עַל כָּל פְּנִים
אֱלֹהֵי הַתִּבּוֹת וְהַתְּאָרִים בְּלִב שָׁלֵם וּבְכּוֹנֵה גְדוּלָּה בְּמִסִּירַת נַפְשׁ
מֵאַחַר שֶׁאֲנוּ זֹכִין בְּחֶסֶדוֹ הַגְּדוֹל לְקָרוֹת אוֹתוֹ בַּתְּאָרִים:

ה יֵשׁ בְּחִינַת נְחֹשׁ שְׂמִסִּית אֶת הָאָדָם שִׁיתְּפַלֵּל לְתוֹעֵלַת עַצְמוֹ
כְּמוֹ הַב לָנֶא חַיִּי וּמְזוֹנָא אוֹ שְׂאָר תוֹעֵלַת. וְצָרִיךְ לְהַתְּגַבֵּר עַל זֶה
וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְזִכּוֹת לְהַתְּפַלֵּל בְּלִי שׁוּם כּוֹנֵת תוֹעֵלַת עַצְמוֹ כְּאֵלֹהֵי
אֵינוֹ בְּעוֹלָם כַּנִּ"ל, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכָּה לְאוֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים כַּנִּ"ל:

ו הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא מְתַאָּוָה לְתַפְלָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וּכְשִׁי־שָׂרְאֵל
מְתַפְלָלִין לְפָנָיו הֵם מְמַלְאִין תְּאֹתוֹ וְאֵזִי נַעֲשֶׂה כְּבִיכּוֹל בְּבְחִינַת
אֲשֶׁה שֶׁהוּא מְקַבֵּל תְּעִנוּג מֵעַמָּנוּ כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "אֲשֶׁה רִיחַ נִיחוּחַ
לָח" (בַּמִּדְבָּר כ"ח ח). עַל־יְדֵי הָרִיחַ נִיחוּחַ שְׂמִקְבֵּל נַעֲשֶׂה בְּבְחִינַת
אֲשֶׁה. "וּנְקָבָה תְּסוּבָב גָּבֵר" [יְרֵמְיָה ל"א כ"א] שֶׁהַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא
נַעֲשֶׂה בְּבְחִינַת מְלָבוּשׁ נִגְלָה. הֵינּוּ מְבַחֲשֵׁינָה שֶׁהָיָה בַּתְּחִלָּה נִסְתָּר
עַכְשָׁיו נִתְגַּלָּה עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה. וְקֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרֵיתָא כְּלָא

חָד וְאִזִּי עַל-יַדֵּי הַתְּפִלָּה נִתְגַּלָּה אֲוֵרֵיתָא הֵינּוּ סִתְרֵי אֲוֵרֵיתָא:
 ז לְסִתְרֵי תוֹרָה אֵין זֹכִים כִּי אִם מִי שֶׁמִּשְׁחִיר פָּנָיו כְּעוֹרֵב וְנִעְשָׂה
 אֲכֹזֵרִי עַל בְּנָיו כְּעוֹרֵב כְּמֵאֵמֶר חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (עֲרוּבִין
 כ"ב) בְּבַחֲיִנַת מְסִירַת נַפְשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל
 הַיּוֹם" [תְּהִלִּים מ"ד כ"ג] וּכְנֵ"ל שֶׁמֵתְפַלֵּל בְּבִטּוּל כָּל גִּשְׁמִיּוֹתָיו:
 ח סִתְרֵי תוֹרָה נִקְרָא קֹדֶשׁ "וְכֹל זֶר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ" (וַיִּקְרָא כ"ב י)
 בְּבַחֲיִנַת רֵאשִׁית וְלֹא יֹאכַל אֶלְא מִקְדָּשָׁיו וּמִקְרָאָיו וְהֵם בְּבַחֲיִנַת בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ הַתְּבֻנָה וְתִכּוּנָן בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

סִדְרַת הַיַּיִם מִלְּפָנֵי הַיּוֹמָיִם:

פה (ה) תקס"ט א' דְּחֲנֻכָּה אַחֲרֵי הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה בְּלִילָה אֲוֵרַח
 נְכֻנָם לְבַעַל הַבַּיִת. וְשָׂאֵל לְבַעַל-הַבַּיִת מֵאֵין פִּרְנָסָתָךְ. וְהַשִּׁיב לוֹ
 אֵין לִי פִּרְנָסָה קְבוּעָה בְּבֵיתִי רַק מִחֲתִיתִי מִן הָעוֹלָם. וְשָׂאֵל לוֹ מָה
 אַתָּה לּוֹמֵד וְהַשִּׁיב לוֹ.

וְהָיוּ מְשִׁיחִים יַחַד. עַד שֶׁנְּכַנְסוּ בְּתוֹךְ שִׁיחַת דְּבָרִים הַיּוֹצְאִים מִן
 הַלֵּב, וְהַתְּחִיל הַבַּעַל הַבַּיִת לְהַשְׁתוֹקֵק וּלְהַתְגַּעְגַּע מְאֹד אֵיךְ
 מְשִׁיגִים וּמְגִיעִים לְאִיזָה דְּבַר מֵעֵלָה שֶׁבִקְדָּשָׁה. אָמַר לוֹ הָאֲוֵרַח
 אֲנִי אֶלְמַד עִמָּךְ וְתָמָה הַבַּעַל הַבַּיִת וְהַתְּחִיל לְחַשֵּׁב אוֹלֵי אֵינוּ בֶן
 אָדָם כָּלָל. אֵךְ חֲזַר וְרָאָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִמוֹ כְּדָרְךָ בְּנֵי אָדָם.

אֵךְ תִּכְרַף נִתְחַזַּק הָאֲמוּנָה אֲצִלוֹ לְהֶאֱמִין בּוֹ. וְהַתְּחִיל תִּכְרַף לְקָרְאוֹ
 רַבִּי, וְאָמַר לוֹ קָדָם כָּל אֲנִי מְבַקֵּשׁ לְלַמֵּד מִכֶּם אֵיךְ לְהַתְנַהֵג
 בְּכַבּוּדְכֶם וְאֵין צָרִיךְ לֹאמֹר שֶׁאֶפְגֵּם מִמָּשׁ בְּכַבּוּדְכֶם חַס וְשָׁלוֹם רַק
 אֶף-עַל-פִּי-כֵן בֶּן אָדָם קָשָׁה לוֹ לְהִזְהַר לְגַמְרֵי כָּרְאוּנִי, עַל-כֵּן אֲנִי
 רוֹצֵה שֶׁתְּלַמְּדוּנִי אֵיךְ לְנַהֵג בְּכַבּוּדְכֶם. וְהַשִּׁיב לוֹ כָּעֵת אֵין לִי
 פְּנָאִי, בְּעֵת אַחֲרֵי אָבוֹא אֲצִלְךָ וְאֶלְמַדְךָ זֹאת, וְכָעֵת אֲנִי צָרִיךְ

לִילָךְ מִכָּאן.

וְאָמַר לוֹ גַם עַל זֶה אֲנִי צָרִיךְ לְלַמֵּד מִכֶּם כִּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְלוֹזֹת אֶתְכֶם, וְאָמַר לוֹ עַד אַחַר הַפֶּתַח וְהַתְּחִיל לַחֲשֹׁב אִיךָ אֵיצָא עִמּוֹ כִּי כָּעֵת אֲנִי עִמּוֹ בֵּין הַבְּרִיּוֹת וְאִם אֵיצָא עִמּוֹ לְבִדּוֹ מִי יוֹדֵעַ מִי הוּא וְשָׂאֵל לוֹ וְאָמַר לוֹ יֵשׁ לִי פֶחַד לְצֵאת עִמְכֶם הַשִּׁיב לוֹ אִם אֲנִי יְכוּל כְּזֹאת לְלַמֵּד עִמָּךְ. גַּם עָתָה אִם אֶרְצֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ אֵיזָה דְבָר מִי יִמָּחֶה בְּיָדֵי. וְיֵצֵא עִמּוֹ מִן הַפֶּתַח.

וְאֲזַי תִּכְרַךְ חֲטָף אוֹתוֹ וְהַתְּחִיל לְפָרַח עִמּוֹ, וְהָיָה קָר לוֹ וְלָקַח מִלְּבוּשׁ וְנָתַן לוֹ, וְאָמַר לוֹ קַח זֶה הַמְּלָבוּשׁ וְיִיטֵב לָךְ וְיִהְיֶה לָךְ אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה וְכָל טוֹב וְתֵשֵׁב בְּבֵיתְךָ וּפָרַח עִמּוֹ.

בְּתוֹךְ כָּךְ הִסְתַּכַּל וְהֵנִיחַ הוּא בְּבֵיתוֹ. וְלֹא הָיָה מֵאַמִּין בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא בְּבֵיתוֹ, אֵךְ הִסְתַּכַּל וְהֵנִיחַ הוּא מְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם וְאוֹכֵל וְשׁוֹתָה כְּדַרְךָ הָעוֹלָם, בְּתוֹךְ כָּךְ חָזַר וְהִסְתַּכַּל וְהֵנִיחַ הוּא פּוֹרַח כְּבַתְחִלָּה, חָזַר וְהִסְתַּכַּל וְהֵנִיחַ הוּא בְּבֵיתוֹ, חָזַר וְהִסְתַּכַּל וְהֵנִיחַ הוּא פּוֹרַח, וְכֵן הָיָה מִתְּנַהֵג זְמַן רַב.

אַחֲר־כֵּךְ הוֹרִיד אוֹתוֹ בֵּין שְׁנֵי הָרִים בְּגֵיא וּמָצָא שָׁם סֵפֶר וְהָיוּ בוֹ צַרוּפֵי אוֹתִיּוֹת אִז"ח הוּא ד' וְכוּ" וְהָיָה מְצַיֵּר בְּהַסְפֵּר כִּלִּים וּבְתוֹךְ הַכִּלִּים הָיוּ אוֹתִיּוֹת. גַּם הָיָה בְּתוֹךְ הַכִּלִּים אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַכִּלִּים שֶׁיְכוּלִין לַעֲשׂוֹת עַל יָדָם אֱלוֹ הַכִּלִּים וְהָיָה לוֹ חֶשֶׁק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַסֵּפֶר.

בְּתוֹךְ כָּךְ הִסְתַּכַּל וְהֵנִיחַ הוּא בְּבֵיתוֹ, חָזַר וְהִסְתַּכַּל וְהֵנִיחַ הוּא שָׁם, וְהַתְּיָשֵׁב עֲצָמוֹ לַעֲלוֹת אֶל הַהָר אֲוֵלִי יִמָּצָא שָׁם אֵיזָה יִשׁוּב.

וְכִשְׁבָּא אֶל הַהָר רָאָה עוֹמֵד שָׁם אֵילָן שֶׁל זָהָב עִם עֲנָפִים שֶׁל זָהָב וְעַל הָעֲנָפִים תְּלוּיִים כִּלִּים כְּמוֹ אֱלוֹ הַכִּלִּים הַמְצַיֵּרִין בַּסֵּפֶר, וּבְתוֹךְ הַכִּלִּים הָיוּ כִּלִּים שֶׁעַל יָדָם עוֹשִׂים אֱלוֹ הַכִּלִּים. וְהָיָה חָפִיץ

לקח משם הכלים ולא היה יכול, מחמת שהיו נסבכים שם על
 הענפים שהיו בעקמימיות. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו.
 והיה לו פליאה גדולה מה זאת שהוא פעם בכאן ופעם שם. והיה
 חפץ לספר זאת לבני אדם אך איך מספרין פליאה כזו לבני אדם
 מה שאין ראוי להאמין. בתוך כך הסתכל מן החלון וראה את
 האורח הנ"ל והתחיל לבקש אותו מאד שיבוא אצלו, ואמר לו
 אין לי פנאי כי אני הולך אצלך.

אמר לו זה בעצמו נפלאות בעיני הרי, אני כאן ומה זה שאתם
 הולכים אצלי. השיב לו בשעה שנתרצית לילך עמי ללזות אותי
 מן הפתח אז לקחתי ממך הנשמה ונתתי לה לבוש מן הגן-עדן
 התחתון והנפש רוח נשאר אצלך. ועל-כן כשאתה מדבק
 מחשבתך לשם אתה שם ואתה ממשיך הארה ממנו אליך,
 וכשאתה חוזר לכאן אתה כאן.

ואיני יודע מאיזה עולם הוא, מעולם טוב הוא בודאי ועדין לא
 נגמר ולא נסתים:

סדר האלף-בית הימני:

כג. הנם בא על-ידי אמת. כד. הנם בא על-ידי יראה. כה. מי
 שמודיע דרך ה' לרבים, על-ידי זה אפלו כשהוא בין הגויים,
 הקדוש-ברוך-הוא מושיע לו. כו. מי שמתפלל כל היום, על-ידי זה
 מקבל [יזכה לקבל] ישועה. כז. כשישראל דוברי אמת, על-ידי זה
 נשפע להם תהום מן השמים. כח. על-ידי הנגונים שאתה משורר,
 אתה מעורר את הקדוש-ברוך-הוא, שיסתכל באמה הזו, שאתה
 משורר את הנגון שלה למה היא משעבדת בך.

יראה א. מי שאינו חכם בעיני עצמו, יכול לבוא ליראה. ב. מי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תָּסֵב מִזֶּה רִנַּת זֶקֶן לְ"עֹדֵד מִקֻּוּה שִׁדְרָה לְעֹדֵד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

שְׁמִקְרָב אֶל הַזֶּקֶן וְסוֹבֵל כְּעֶסוֹ, עַל-יְדֵי זֶה זֹכָה לִירְאָה. ג. כְּשֶׁנִּזְדַּמְּן לִידוֹ אֵיזָה גְּמִילוֹת-חֶסֶד, וְאֵינוֹ גּוֹמֵל, עַל-יְדֵי זֶה נוֹפֵל מִירְאָתוֹ. ד. מִי שְׁמַמְעֵט בְּשִׂיחָה, יִזְכֶּה לִירְאָה. ה. מִי שֶׁמְדַבֵּר וּמְסִית אֶת חֲבֵרוֹ לִירְאֵת-שָׁמַיִם, כָּל הַדְּבוּרִים שְׁמוֹצִיא מִפִּיו, בְּשָׁעָה שֶׁמְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ, נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ סֶפֶר. ו. מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ יִרְאֵת-שָׁמַיִם - דְּבָרָיו נִשְׁמָעִין. ז. בְּכִיָּה עַל מִיתַת אָדָם כָּשֵׁר הִיא חֲשׁוּבָה כְּמוֹ יִרְאֵת-שָׁמַיִם. ח. יִרְאֵת-הַשָּׁמַיִם תּוֹסִיף לְאָדָם יוֹתֵר מִמָּה שֶׁמִּזְלוֹ מְחַיֵּב וְהוּא הַדִּין לְהַפְּדוֹ. ט. עַל-יְדֵי שְׁמוֹשׁ צְדִיקִים יָבוֹא לִירְאֵת-שָׁמַיִם וְהוּא הַדִּין לְהַפְּדוֹ. י. הַבוֹשָׁה מֵבִיא לִידֵי יִרְאֵת-חֲטָא. יא. זְכוּת הַיִּרְאָה עַד אֶלְפֵי דוֹר. יב. מִי שֶׁאֵינוֹ מַנִּיחַ בֵּן אִו תִּלְמִיד, זֶה נִקְרָא לֹא יִרְאֵת-אֱלֹקִים. יג. הַכְּסוּי שֶׁל הָרֹאשׁ מֵבִיא לִידֵי יִרְאָה. יד. אָדָם שֶׁהִמּוֹן עִם מֵתָבְרָכִין בּוֹ, בְּיָדוּעַ שֶׁיֵּשׁ בּוֹ יִרְאֵת-שָׁמַיִם. טו. מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ יִרְאֵת-שָׁמַיִם, יָכוֹל לְשַׁבֵּר אֶת לֵב הַמֵּתְגָאִין. טז. וּמִמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. יז. וּבָא לִידֵי הַכְּנָעָה. יח. גַּם הַמְּסִית לֹא יָכוֹל לְהַסִּית אוֹתוֹ. יט. מִי שֶׁדְּבוֹק תְּמִיד בְּיִרְאֵת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ נְפִים. כ. מִי שֶׁמְקַשֵּׁר תְּמִיד בְּיִרְאֵת-הַשָּׁמַיִם, וְאֵינוֹ שָׂכֹחַ מִמֶּנּוּ, מוֹחֲלִין לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו. כא. מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ יִרְאֵת-שָׁמַיִם, בּוֹדְאֵי יִשְׁמַע לְקוֹל הַצְּדִיקִים. כב. גַּם יָבוֹא לְמִדַּת הַבְּטָחוֹן. כג. עַל-יְדֵי יִרְאָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ שְׁלוֹם. כד. מִי שֶׁאֵין בּוֹ יִרְאָה, אֵינוֹ הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַשָּׁמַיִם.

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

שִׁיחֹת הַר"ן

א "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל ה' וְאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹקִים" (תְּהִלִּים קלח"ה)
דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אָמַר "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי" אֲנִי יָדַעְתִּי דִּיקָא,

כִּי גִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ אִי אֶפְשָׁר לֹאמַר לְחֵבְרוֹ, וְאַפְלוּ לְעַצְמוֹ אִי
 אֶפְשָׁר לְסַפֵּר מִיּוֹם לְיוֹם לְפִי מַה שְּׁמִזְרִיחַ לוֹ וּמִתְנוֹצֵץ לוֹ בְּאוֹתוֹ
 הַיּוֹם, אֵינּוּ יְכוּל לְסַפֵּר לְעַצְמוֹ לְיוֹם שְׁנֵי הַזְּרִיחָה וְהַתְּנוֹצְצוֹת שֶׁל
 גִּדְלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהִיָּה לוֹ אֶתְמוּל וְעַל-כֵּן אָמַר: "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי", אֲנִי
 יָדַעְתִּי דִּיקָא כִּי אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר כֻּלָּל:

וְאָמַר: שְׁמַה שְּׁכַתּוּב אַחֲרָיו: "כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ ה' עָשָׂה בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ" וְכוּ' הוּא עֵנִין אַחַר לְגַמְרֵי וְרַחוּק לְגַמְרֵי מִשְׁבַּח "כִּי אֲנִי
 יָדַעְתִּי" כִּי כּוֹנֵנֵתוֹ בְּאֵלוֹ הַדְּבָרִים "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי" אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר
 כֻּלָּל, וְהוּא גְבוּהָ מְאֹד מְאֹד, גְבוּהָ מֵעַל גְבוּהָ מַה שְּׂאִי אֶפְשָׁר לְפָה
 לְסַפֵּר, רַק אֲנִי יָדַעְתִּי דִּיקָא כִּי "ל וְכִמוֹ שְׁכַתּוּב בְּזִיכָר (א קג: עַל מִשְׁלֵי
 ל"א-כג): "נוֹדַע בְּשִׁעְרֵים בְּעֵלְהָ" "כֹּל חַד לְפּוּם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבְהָ'
 כַּמְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחַר:

ב טוֹב מְאֹד לְהַשְׁלִיךְ עַצְמוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִסְמוֹךְ עָלָיו וְדַרְכֵי,
 כְּשֶׁבָא הַיּוֹם אֲנִי מוֹסֵר כֹּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלֵי וְשָׁל בְּנֵי וְהַתְּלוּיִים בִּי עַל
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה טוֹב מְאֹד גַּם אֲזִי
 אֵין צָרִיךְ לְדַאגַּ וְלְחַשֵּׁב כֻּלָּל אִם מִתְנַהֵג כְּרֵאוּי אִם לָאוּ מֵאַחַר
 שְׁסוּמָךְ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְאִם הוּא יִתְבָּרֵךְ רוֹצֶה בְּעֵנִין. אַחַר, הוּא
 מְרַצֶּה לְהַתְּנַהֵג בְּעֵנִין אַחַר כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ:

וְכֵן כְּשֶׁמְגִיעַ שֶׁכֶּת אוֹ יוֹם-טוֹב אֲזִי אֲנִי מוֹסֵר כֹּל הַתְּנַהֲגוֹת וְכֹל
 הָעֵנִינִים וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַשֶּׁכֶת אוֹ הַיּוֹם-טוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאֲזִי אֵיךְ שֶׁמִתְנַהֵג בְּאוֹתוֹ הַשֶּׁכֶת
 וְיוֹם-טוֹב שׁוֹב אֵינּוּ חוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁשׁ כֻּלָּל שְׁמָא לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבָה
 בְּהַנְהַגַּת קְדוּשַׁת אוֹתוֹ הַיּוֹם, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר מָסַר הַכֹּל לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ וְסָמַךְ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ לְבַד:

סֵדֶר שְׁלֹחַן עֲרוּךְ הַיּוֹפֵי:

(ד) היה רוכב על החמור, אין צריך לירד ולהתפלל, אפילו אם יש לו מי שתופם חמורו, אלא מתפלל דרך הילוכו; וכן אם היה בספינה או ע"ג קרון, אם יוכל לעמוד, עומד; ואם לאו, יושב במקומו ומתפלל. או אם היה הולך ברגליו, מתפלל דרך הילוכו אף אם אין פניו כנגד ירושלים, אפילו שלא במקום סכנה, כי אם יעמוד ויתפלל יקשה בעיניו איחור דרכו ויטרד לבו ולא יוכל לכוין והכל לפי הדרך ולפי המקום ולפי יראתו ויישוב דעתו. ויש מחמירין לעמוד באבות, וראוי לחוש לדבריהם אם הוא שלא במקום סכנה. (ה) היה יושב בספינה או בעגלה, אם יכול לעמוד במקום הכריעות, עומד כדי שיהיה כורע מעומד, ופוסע ג' פסיעות. הגה: אע"פ שיושב בכל התפלה, מכל מקום אם אפשר לו לעמוד, יעמוד, כדי לקיים הכריעות והפסיעות כדרכן. (ב"י בשם א"ח) ואם אין אומרים לו, כגון שרוכב על הבהמה, יחזיר הבהמה שלשה פסיעות לאחריה, ועולה לו כאלו פוסע בעצמו (הגהות אלפסי החדשים ס"פ תפלת השחר). (ו) חולה, מתפלל אפילו שוכב על צידו, והוא שיכול לכוין דעתו. (ואם אין אומרים לו להתפלל, מכל מקום ירהר בלבו שנאמר: אמרו בלבבכם על משכבכם) (תהילים ד, ה), (ב"י בשם א"ח ופסיקתא). (ז) מי שהיו לו אנסים מכאן ומכאן, ומתירא שמא יפסיקוהו תפלתו או יפסידו מקחו, ישב במקומו ויתפלל, לפי שאין דעתו מיושבת עליו; ואע"פ שצריך לעשות שלשה פסיעות בסוף התפלה, יושב ומתפלל וכורע. (ח) יש ליזהר שלא לסמוך עצמו לעמוד או לחבירו, בשעת תפלה. (ט) מי שהוכרח להתפלל מיושב, כשיוכל צריך לחזור ולהתפלל מעומד, ואינו צריך להוסיף בה דבר. הגה: ומי שבא בדרך והוא סמוך למלון, אם יכול להסתלק מן הדרך במקום שלא יפסיקוהו עוברי דרכים, יסתלק שם

ולא יתפלל במלון של עובדי כוכבים, שלא יבללוהו בני הבית; אבל אם אין אומרים לו להסתלק מן הדרך במקום שלא יפסיקוהו, יתפלל במלון באיזה קרן זוית (תרומת הדשן סימן ה' ו').

סימן צה (א) יכוין רגליו זה אצל זה בכיון, כאלו אינם אלא א', להדמות למלאכים דכתיב בהן: ורגליהם רגל ישרה (יחזקאל א, ז) כלומר: רגליהם נראים כרגל אחד (ויש אומרים כשעומד להתפלל ילך לפניו ג' פסיעות, דרך קרוב והגשה לדבר שצריך לעשות) (רוקח). **(ב)** צריך שיכוף ראשו מעט, שיהיו עיניו למטה לארץ, ויחשוב כאילו עומד בבית המקדש, ובלבו יכוין למעלה לשמים. **(ג)** מניח ידיו על לבו כפותין, (פירוש כקשורין) הימנית על השמאלית, ועומד כעבד לפני רבו, באימה, ביראה ובפחד, ולא יניח ידיו על הלציו, מפני שהוא דרך יוהרא (ועיין לעיל ריש סימן צ"ז). **(ד)** טוב לכוין רגליו גם בשעה שאומר קדושה עם ש"צ.

סימן צו (א) כשהוא מתפלל, לא יאחוז בידו תפילין ולא ספר מכתבי הקודש ולא קערה מלאה ולא סכין ומעות וכבר, מפני שלבו עליהם שלא יפלו ויטרד ותתבטל כוונתו. ולולב בזמנו, מותר לאחוז בידו, כיון שהאחיזה בידו היא מצוה אינו נטרד בשבילו. **(ב)** מותר לאחוז מחזור תפלות בידו בשעה שמתפלל, הואיל ותופס לצורך תפלה עצמה לא טריד, דומיא דלולב דמשום דלקיחתו מצוה לא טריד. הגה: ומכל מקום אם לא היה בידו קודם שהתחיל, לא יחזור אחריו בתפלה ליטלו, אלא אם כן היה במקום מיוחד שהוא מוכן, אז מותר ליטלו אפילו בתוך התפלה, כדי להתפלל מתוכו (הר"י פרק מי שמתו).

סימן צז (א) לא יגהק (מוציא מגופו לפיו נפיחה מתוך שובעו רייטי"ר בלע"ז), ולא יפהק (פותח פיו להוציא רוח הפה); ואם צריך לפהק

הַבְּרִית, מִפְּנֵי הַדַּעַת, וְתִכְנִיסֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִהֲרָה לְכָל הַחַמְשִׁים
 שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה לְתַקּוֹן
 הַבְּרִית לְתַקּוֹן הַדַּעַת בְּאַמֶּת כְּרָאוּי לְיִשְׂרָאֵל עִם קִדְשֶׁךָ וְקַיִם לָנוּ
 מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי־מִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת":

שָׁה: וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ קִדְשֵׁי חַג הַפֶּסַח בְּקִדְשָׁה
 נִזְרָאָה וְעִצּוּמָה וּבְשִׂמְחָה וְחֵדוּה גְדוֹלָה, וְנִזְכֶּה לְקַיִם מִצְוֹת אֲרֻבַּע
 כּוֹסוֹת שֶׁל יַיִן שֶׁל פֶּסַח בְּשִׂלְמוֹת הֲרָאוּי, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה
 וְתַפְתִּח לָנוּ אֹזֶר הַדַּעַת, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֹזֶר קִדְשֵׁי הַמּוֹחִין
 הָעֲלִיּוֹנִים, שְׁנִזְכֶּה שִׁיְהִיוּ נִמְשָׁכִין עָלֵינוּ בְּפֶסַח כָּל הַמּוֹחִין הַקְּדוֹשִׁים,
 מִחִין דְּגִדְלוֹת וּמִחִין דְּקִטְנוֹת:

שׁו: וְנִזְכֶּה לְסֵדֶר הַפֶּסַח שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה כְּרָאוּי וְתַעֲזֹרֵנוּ
 לִזְמַר הַהַגְדָּה בְּקוֹל רָם בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה וְנִזְרָאָה וּבְשִׂמְחָה וְחֵדוּה רַבָּה
 וְעִצּוּמָה, וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְּלַהֲבוֹת נִמְרָץ, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה
 גְּדוֹלָה, עַד שֶׁהַקּוֹל יַעֲזֹרֵר הַכּוֹנֵה עַד שְׁאֲזֻכָּה עַל יְדֵי זֶה לְתַקּוֹן
 הַבְּרִית וּלְתַקּוֹן הַדַּעַת בְּשִׂלְמוֹת בְּאַמֶּת עַד שְׁאֲזֻכָּה לָבוֹא לְחֵדוּשֵׁי
 תּוֹרָה אֲמִתִּיִּים, וְאֲזֻכָּה לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד דְּבוּרֵי חַמִּים כְּגִחְלֵי אִשׁ
 עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְתִזְכְּנֵי לְהַתְּפַלֵּל אֵלֶיךָ בְּהַתְּקַשְׁרוֹת
 נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתֵנוּ תְּפִלַּת רַבִּים וְלֹא תִמָּאֵם אֶת
 תְּפִלָּתֵנוּ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "הֵן אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵם" וְיִתּוּסֵף וְיִתְגַּדֵּל
 לְמַעַלָּה תּוֹסֵפוֹת קִדְשָׁה רַבָּה וְעִצּוּמָה עַל יְדֵי תְּפִלָּתֵנוּ וְעַל יְדֵי זֶה
 נִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִלֵּב הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר שָׁם כְּתוּבִים כָּל
 בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה:

שׁו: וְתִזְכְּנוּ שְׁנִלְךָ בְּדַרְכָּה שֶׁל תּוֹרָה וְנִזְכֶּה לְקַיִם דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ דְּרַכָּה שֶׁל תּוֹרָה לְאֹכַל פֶּת בַּמִּלַּח
 וּמִים בַּמִּשְׁוֹרָה נִשְׁתֶּה וּבַתּוֹרָה נִהְיֶה עֲמִלִּים תָּמִיד וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹד

תּוֹמָם מִזֶּמֶר מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל יְמֵינוּ
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹד יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִהַנְּשָׂמָה הַקְּדוּשָׁה הַסּוֹבְלָת מְרִירוֹת עַל
שְׁעֵבוֹד הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַחֲדוּשִׁין וְכָל הַבְּאוּרִים שֶׁל
הַתּוֹרָה וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִשָּׁם בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים עַד
שְׁאֵזוּכָה לְחַדֵּשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁין דְּאוּרֵיתָא אֲמַתִּיִּם חֲדוּשִׁין דְּקֻדְשָׁה
חֲדוּשִׁין הַנְּמַשְׁכִּין מִתְּלִיסָר תְּקוּנָא דִּיקְנָא קְדִישָׁא, שְׁהֵם שֶׁלֹּשׁ
עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶן:

שח: וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיֵלְנוּ מִכָּל מִיַּיִ מְרִיבוֹת וּמַחְלָקוֹת, וְתִבְטַל שְׁנֵאת
חֲנָם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֻּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתֵן בְּלֵב כָּל הַחוֹלְקִים
עָלֵינוּ שִׁישׁוּבוּ מִשְׁנֵאתָם וּמִמַּחְלָקוֹתָם וְהֵט לְבָבָם אֶל הָאֱמֶת וְלֹא
יַעֲזְרוּ עוֹד מְרִיבָה עָלֵינוּ בְּחֲנָם וְתָשִׂים שְׁלוֹם בֵּין עַמֻּךְ יִשְׂרָאֵל
לְעוֹלָם:

שט: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְזַכְנוּ לָבוֹא לְכָל מַה
שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנִזְכָּה לְדַבּוּרִים חַמִּים דְּקֻדְשָׁה וּלְחֲדוּשִׁין
דְּאוּרֵיתָא אֲמַתִּיִּם וְנִזְכָּה שִׁיְהִיוּ נִבְרָאִין מִלְּאָכִים קְדוּשִׁים מִכָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל חֲדוּשִׁי תּוֹרַתְנוּ בְּקֻדְשָׁה וּבְטַהָרָה וְאֵלּוּ הַמְּלָאָכִים
הַקְּדוּשִׁים יִצְטָרְפוּ וְיִתְחַבְּרוּ עִם כָּל הַמְּלָאָכִים הַנִּבְרָאִים תָּמִיד עַל
יְדֵי חֲדוּשִׁי תּוֹרָה שֶׁל צְדִיקִים אֲמַתִּיִּם וְכָל אֵלּוּ הַמְּלָאָכִים הַקְּדוּשִׁים
יִקְבְּלוּ כַּח מֵאָדוּם הַמְּמַנֶּה עַל הַחֶרֶב לְעַנֵּשׂ אֶת הָרָשָׁעִים בְּחֶרֶב
וְקַטָּא, כִּי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַעַר אֶת כָּל מוֹצִיאֵי דִבַּת הָאָרֶץ
רָעָה שְׁהֵם כָּל הַמּוֹנָעִים וְהַמְּפַסְּקִים וְהַמְּעַכְּבִים מִלָּבוֹא לְאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל, אוֹ שֶׁתְּבִיא מֶרֶךְ בְּלָבָב, לְבַל יִהְיֶה לָהֶם כַּח לְעַכָּב וּלְמַנְעַ
אוֹתָנוּ, חָם וְשְׁלוֹם, מֵאָרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹ מִשָּׂאָר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדְּשָׁה:

שי: מֵלֹא רַחֲמִים, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְתֵן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמְּעַכְּבִים וְהַמּוֹנָעִים מִן הַקְּדוּשָׁה הַקְּמִים
עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, וְרוֹצִים לְהַתְּגַבֵּר, חָם וְשְׁלוֹם, לְבַלֵּל אוֹתָנוּ חָם

וְשָׁלוֹם מֵעֲבוֹדֶתְךָ בְּאַמֶּת, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶתְּהָ יַדְעֶתָ אֶת לְבָבָם,
חוּסָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהִיָּה בְּעֶזְרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם
וְשִׁבֵר זְרוּעַם וְכַחֵם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְמַנְעַ אֹתָנוּ, חַם
וְשָׁלוֹם, מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבִקְדָשָׁה, וְלֹא יוּכְלוּ לְבַלְבֵּל אֹתָנוּ וְכָל הַנְּלוּיִם
אֵלֵינוּ כָּלֵל: